

Az is emeli az adatok értékét, hogy a véderdők üzemtervi kezelését leginkább nélkülöző vidékek nincsenek az országnak egy, vagy két részére összpontosítva, hol emiatt alig hasznavehető anyagunk lenne, hanem az országnak minden részébe jut belőlük. Ha például kikeressük a 45%-nál kisebb százalékot adó vármegyéket: Túrócot, Nógrádot, Pest-Pilis-Solt-Kiskúnt, Abaúj-Tornát, Alsófehért és Csíket, világosan látjuk ezt, sőt még azt az örvendetes megfigyelést is tehetjük, hogy Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Nógrád kivételével ezeknek a vármegyéknek egyike sem szomszédos másikával. A vármegyék határait, mint mondtuk, általában a hegységek gerincei adják. (Hegyes vidéken.) Ha tehát az egyik vármegyében a hegység egyik oldalán talán valamivel kevesebb véderdőt is kezelnek üzemterv szerint, a másikban, a hegység másik oldalán már sokat s a hegység végső adataiban a két érték kiegyenlíti egymást.

Ezután a vizsgálandó hegyvidékek kereteit igyekeztem megvonni. A hegységek, mint statisztikai terület egységek határainál igazodtam Fekete Lajos és Blattny Tibor „Az erdészeti jelentőségű fák és cserjék elterjedése a magyar állam területén” című növényföldrajzi művének osztályozásához. A magasabbrendű összevonások eszközölésénél azonban már eltértem tőle, alkalmazva az orográfia legújabb elveit és geológiai alapon álló rendszerezését.

(Folytatása következik.)

Adatok a magyar erdészeti meteorológia viszonyaihoz

Az erdészeti kísérleteknek 1898-ban való megindulásához fűződik az erdészeti meteorológiai megfigyelések megszervezése; az atmoszféra jelenségeinek rendszeres feljegyzése és eredményeinek az erdészettudományok részére való hasznosítása.

Mivel az éghajlati tényezők a növénytenyésztésben elsőrendű fontossággal bírnak, melyeknek ismerete nélkül tudományos alapon álló okszerű erdőgazdálkodás el sem képzelhető, természetesnek kell találnunk, hogy az erdészeti kísérleti állomás már a kezdetben programjába állította az erdő és a klíma kölcsönös hatásának tanulmányozását és anyagi kereteinek megfelelően évről-évre, tervszerűen hívta életre az erdészeti meteorológiai állomásokat és kapcsolta be tudományos és gyakorlati kutatásainak keretébe az éghajlati tényezők és az erdőtenyésztet közötti összefüggések vizsgálatát.

Az erdészeti meteorológiai állomások különleges rendelkezésüknek megfelelően különleges felállítású speciális műszerekkel dolgoznak. Minden egyes állomás egy nyílt területi és egy erdei észlelő helyből áll, amelyeken párhuzamos felállítású műszereken egyidejű észlelések folynak. Ezek az egyidőben végzett párhuzamos észlelések közvetlen szemléltetik a meteorológiai elemeknek (hőmérséklet, szél, csapadék, páratartalom stb.) a fás és fátlan területek közötti különbségeit; szolgáltatnak adatokat az erdő klimatikus hatásához és a növénytenyészet éghajlati követelményeinek ismereteihez.

Hogy azonban az erdészeti meteorológiai megfigyelések következtetések útján országos viszonylatban is felhasználhatók legyenek, szükségessé vált ezeknek az országos meteorológiai megfigyelésekkel való szerves egybekapcsolása is. E cél érdekében a műszerek felállítása és az észlelések végrehajtása az országos meteorológiai hálózat által használt nemzetközi előírások alapján történik. Az állomások nyílt területi részei egyúttal az országos meteorológiai hálózat egy-egy állomását is képezik. A megfigyelések pedig az erdészetet közvetlenül érdeklő meteorológiai elemeken kívül még más közérdekű elemekre is kiterjednek.

Mielőtt a magyar erdészeti meteorológia mai helyzetével megismerkednénk, vessünk egy rövid pillantást ennek múltjára és röviden foglaljuk össze fejlődésének történetét.

A magyar erdészeti meteorológia történetében három részt különböztethetünk meg.

Első rész a megindulástól, vagyis 1899-től 1910-ig terjedő időszak, melyben az állomásaink még nem rendelkeztek a mai erdészeti meteorológiai állomások jellegzetességével, a párhuzamos egyidejű megfigyelésekkel, hanem Kisiblye kivételével még csak nyílt területi felállításban működnek. Sem az állomások műszereiben, sem ezek felállításában nem volt egyöntetűség. Az észlelések csaknem kizárólag helyi szakcélokat szolgáltak és az akkor folyó erdészeti kísérletekhez és tanulmányokhoz szolgáltatták a szükséges meteorológiai megfigyeléseket.

Ezen időszakban az ország hat helyén folynak megfigyelések. Kisiblyén a központi kísérleti állomás kezelésében, míg Királyhalmán, Vadászerdőn, Liptóújjváron, Görgényszentimrén és

Szabédon a külső erdészeti kísérleti állomások vezetése mellett.

Az állomások légnyomás, hőmérséklet, csapadék és Görgényszentimre kivételével extrém hőmérséklet-mérésekkel foglalkoztak, míg egyesek felhőzeti megfigyeléseket is eszközöltek. Királyhalmán és Szabédon szélerősséget is mértek.

Kisiblyén volt ezen időszak legtökéletesebb erdészeti meteorológiai állomása, mely már fás és fátlan területen felállított műszereken végez egyidejű észleléseket.

A kisiblyei állomás műszerfelszerelése is gazdagabb volt a többi állomás felszerelésénél és a fenti állomások megfigyelésén kívül még talajhőmérsékleti (0—15—30 és 60 cm mélységekben) feljegyzéseket is végez.

Az állomás legfőbb hivatása azonban az erdő és a csapadék közötti viszonyok kutatása volt, melynek különböző helyeken felállított számos csapadékmérőkkel, vízgyűjtőkkel és párolgásmérőkkel végzett megfigyeléseivel igyekszik megfelelni. A kisiblyei állomás felszerelése 1906-ban egy önműködő szélirány- és erősségmutatóval gazdagodott. Ez volt akkor az ország nyolcadik anemó-métere, melynek az volt a nevezetessége és ebben páratlan volt, hogy a szélfogóvitorla és az írókészülék között mintegy 300 m távolság és 100 m szintkülönbség volt.

Fejlődéstörténeti szempontból említést érdemel még az is, hogy az ország legelső Wild-féle párolgásmérője 1908-ban Kisiblyén lett felállítva. 1909-ben az állomás műszerkészlete még egy párolgásmérővel és egy Richard-féle barograffal gyarapodott.

A kisiblyei talajhőmérsékleti megfigyelésekbe 1905-ben Görgényszentimre, 1906-ban pedig Vadászerdő is bekapcsolódott. A megfigyelések a talaj felszíni, 15—30 és 60 cm-es szintjére terjedtek ki.

A magyar erdészeti meteorológia történetében az 1910. év egy újabb korszak kezdetét jelenti.

A működésben lévő állomások észleléseiben és műszereiben mindezekig hiányzott az egyöntetűség és a megfigyelések sem terjedtek ki az erdészetileg fontos egyéb meteorológiai elemekre: nevezetesen a napfény-időtartam, az insolatio maximuma, a relatív páratartalom, a szél- és a talajhőmérsékletek jegyzésére. 1910. év elején az állomások egy közös norma sze-

rint átszerveztettek és egyöntetű felszerelést kaptak. Minden állomáson két észlelőhely lett felszerelve, az egyik nyílt területen, a másik erdőben a fák alatt. Az észlelések a két műszerkertben párhuzamosan felállított műszereken egyidőben történtek.

A műszerek az eddig használatos szabad felállítás helyett, a meteorológiai intézet angolházas, tehát zárt felállítású normájában helyeztettek el. Minden állomás 4 db angol hőmérőházikóval lett felszerelve, melyek közül kettő a nyíltterületi, kettő pedig az erdei műszerkertben volt felállítva. Az angol házikók a párolgásmérők, higrométerek és az extrém-hőmérők elhelyezése szolgáltak.

Az állomások napjában háromszor, reggel (7), délben (2) és este (9) észleltek és megfigyeléseik a következőkre terjedtek ki: légnyomás, a levegő hőmérséklete, ennek legmagasabb és legalacsonyabb értékei, a levegő relatív páratartalma, a levegő párányomása és nedvessége a száraz-nedves hőmérők és higrométer adatai alapján, az insolatio maximuma, a napfénytartam órákban, a radiáció maximuma, a szél iránya és ereje, a párolgás nagysága, a felhőzet foka, alakja és huzama, a talaj hőmérséklete 5—15—30—60 és 120 cm mélységekben, a csapadék mennyisége, alakja és tartama, valamint minden olyan időjárási tünetményre, amelynek növényélettani szempontból különös jelentősége van. Pl. a hótakaró nagysága, zuzmára, köd, dér, harmat stb.

Az állomások nyíltterületi észlelőhelyei, ill. műszerkertjei 400 m², míg az erdei részek nagysága 80—100 m²-re terjedtek ki. Az erdei műszerkertek nem az erdők tisztásain, hanem direkt a fák alatt voltak felállítva.

Az 1910. év történetébe kapcsolódik még, hogy a selmecbányai akadémia meteorológiai állomása is az erdészeti kísérleti állomások kezelésébe ment át.

A selmecbányai központi állomás átvételét rövidesen követte a delibláti fenyőerdei és pálfytelepi állomások felállítása.

1911. év végével az erdészeti kísérleti állomás kezelésében így 9 erdészeti célokat szolgáló speciális meteorológiai állomás működött.

Az erdészeti meteorológiai állomások megfigyeléseinek ered-

ményeit 1907-ig a selmecbányai központi erdészeti kísérleti állomás, ettől kezdve pedig az állomás felkérésére a m. kir. meteorológiai és földmágnassági intézet dolgozta föl, melynek a teljes szakszerűség biztosítása mellett még az az előnye is megvolt, hogy az országos hálózatának adatai révén a szükséges kritikai ellenőrzést is megadta. Az erdészeti meteorológiai állomások tehát már 1910. év óta az országos meteorológiai hálózatnak szerves kiegészítői és így szakcélok mellett még közérdekű szolgálatot is teljesítettek. Az állomásokat évenként egyszer a meteorológiai intézet szaktisztviselője vizsgálta felül.

Az erdészeti meteorológiai hálózat háború előtt működött állomásainak adatait Réthly után az alábbi táblázatban foglaltam össze:

Sorszám	Az állomás megnevezése	Földrajzi helyzete			Nyíltterületi	Erdőbeni
		λ	γ	M	észlelő-helyére vonatkozó megjegyzések	
1.	Selmecbánya	18°54'	48°27'	620	botanikus kert	—
2.	Kisiblye	18°56'	48°27'	486	termőtalaj homokkal	teljes záródású fenyves
3.	Liptóújfár	19°43'	49°02'	646	hordalékos agyag-talaj	„
4.	Királyhalom	19°47'	46°12'	120	homok	0·8 záródású elegyes lomb
5.	Vadászerdő	21°18'	45°51'	91	termőtalaj erősen talajvizes	„
6.	Pálffy-telep	21°15'	44°52'	100	homok	0·7—0·8 záródású akác
7.	Fenyőerdő	21°04'	44°47'	160	„	0·5 záródású akác
8.	Szabéd	24°27'	46°31'	352	agyag	0·7—0·8 záródású akác
9.	Görgényszent-Imre	24°52'	46°46'	428	hordalékos agyag	teljes záródású elegyes lomb

Az erdészeti meteorológiai állomások szép fejlődésének és jól megszervezett egyöntetű munkájának Trianon vetett véget.

Az 'Alma materral együtt elvesztettük az akadémián lévő állomást. Kisiblye és Liptóújjvár a csehek; Fenyőerdő, Pálffytelep a szerbek; Szabéd, Vadászerdő és Görgényszentimre pedig a románok birtokába jutott. A megfigyelőhálózatból egyedül Királyhalom maradt meg, de ennek is csak a romjai, mert műszerei a szerb megszállás alatt tönkrementek.

Az erdészeti meteorológia történetének harmadik szakasza a Trianon utáni időkre esik.

Az erdészeti meteorológia Trianon utáni újraéledése a főiskolánk soproni letelepedéséhez kapcsolódik, hol a menekült kísérleti állomás is új otthonra talált.

A régi hálózatból megmaradt egyetlen állomásunk a királyhalmi, a szakiskola és a meteorológiai intézet áldozatkészségével egy-kettőre kiheverte a szerb megszállás sebeit és újrátólva műszereit, az ország legnehezebb évein keresztül is dicséretreméltó kitartással végezte meteorológiai megfigyeléseit. A királyhalmi észlelések így folytonosak, megszakítás nélküliek és ennek következtében Királyhalom ma a legnagyobb adathalmazzal rendelkező meteorológiai állomásunk.

1932. évig a meteorológiai intézet alatt működött, észlelését ide küldte be, ettől kezdve pedig ismét bekapcsolódott a kísérleti állomás munkálkodásába.

Az állomás nyíltterületi műszerkertje a szakiskola épületétől keletre fekvő csemetekertben fekszik.

Az erdei megfigyelőhely a szakiskola kezelése alatt álló, 0.9 záródású kocsányostölgy-állományban áll.

Az állomás műszerkészlete kiegészítésre szorul, de a kísérleti állomás szűkreszabott hitelkerete miatt pótlása csak fokozatosan történhet meg.

A műszerek legnagyobb része a szakiskola tulajdonában van, de olyanok is vannak, amelyek a szegedi földrajzi intézet, a meteorológiai központ és a főiskolánk növényteni intézetének kölcsönműszerei.

A kísérleti állomás által újonnan létesített csonkamagyarországi első erdészeti meteorológiai állomás 1929-ben Püspök-ladányban, a m. kir. erdészeti szikkísérleti telepen állíttatott

fel. A püspökladányi állomást a következő évben a József főherceg arboretumban felállított gödöllői, majd 1931-ben a kísérleti állomás sopron—brandmajori csemetekertjében létesített meteorológiai állomás követett.

Az újonnan felállított állomásaink teljesen a régiék mintájára lettek kiépítve. Minden egyes állomás nyílt- és erdei észlelőhellyel rendelkezik, melyek műszerfelszerelése teljesen azonos. Az észlelések végrehajtása is a már említett nemzetközi szabványok szerint történik. Mivel az újonnan létesített állomásaink felszerelése azonos, bátran mellőzhetjük az egyenkénti ismertetését.

Az észlelések a közép-európai zónaidő 7—14—21 órájának megfelelő helyi közép-időben folynak, melyek a működésben lévő állomásainkra nézve a következők:

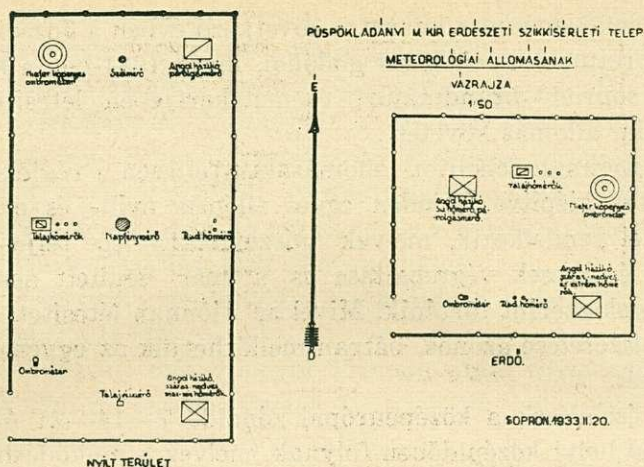
Sopron-Brandmajor	6 ^h 54'—13 ^h 54'—20 ^h —54'
Gödöllő	6 ^h 43'—13 ^h 43'—20 ^h —43'
Güspökladány	6 ^h 36'—13 ^h 36'—20 ^h —36'
Királyhalom	6 ^h 40'—13 ^h 40'—20 ^h —40'

Állomásainkon az esőmérők a talajtól 1 méter, a szélzáslók pedig 6 m magasságban vannak elhelyezve. Úgy a nyílt, mint az erdei műszerkertben 2—2 angolházikó van felállítva, melyekben a párologásmérők, az extrém hőmérők, a pszichrométerek és higrométerek vannak elhelyezve.

A püspökladányi meteorológiai állomás nyíltterületi műszerkertje a tanyaudvar északi határán elterülő szántóföldön fekszik. A műszerkert teljes mértékben rendelkezik a nyíltterületi észlelés zavartalanságával.

Az állomás erdei megfigyelőhelye a tanyaudvar északkeleti sarkában lévő erdőrészben van. Az erdő 1926-os ültetésű, 7 éves, elegyes lombfaterdő, melynek átlagmagassága 7 m.

A műszerkertek beosztásáról és benne a műszerek fekvéséről az 1. sz. kép részletes tájékoztatást nyújt. A püspökladányi állomás a fentvázolt általános meteorológiai megfigyeléseken kívül még talajnedvesség és talajvízmérésekkel is foglalkozik. Talajnedvesség-mérések a talaj 5—10—20—40—60 és 120 cm mélységében fátlan és fás területen párhuzamosan és egyidőben történik. A mérések havonként háromszor, 1—11—

1. sz. kép.

21-én lesznek végrehajtva. A talajminták kiszárítását és feldolgozását a debreceni Tisza István tudományegyetem földrajzi intézete végzi.

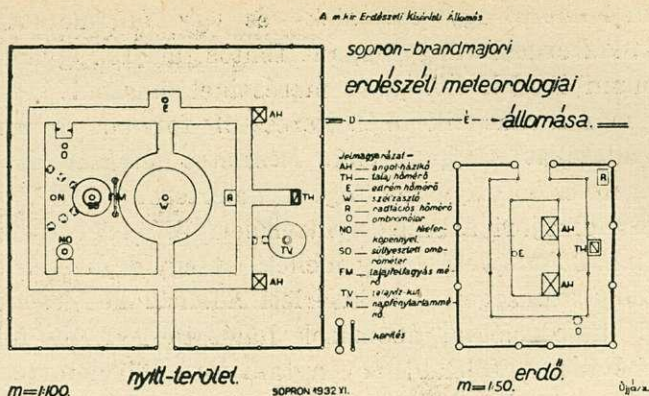
A kísérleti állomás újonnan létesített második meteorológiai megfigyelőhelye Gödöllőn, a József főherceg arboretumban van. Az állomás nyíltterületi észlelőhelye az erdőőri laktól keletre fekvő veteményes kertben van elhelyezve, míg az erdei észlelőhely az erdőőri laktól délnyugatra lévő 25 éves teljes záródású feketefenyő-állományban van.

A sopron—brandmajori meteorológiai állomás közvetlen a kísérleti állomás kezelése alatt áll.

Nyíltterületi észlelőhelye a kísérleti állomás csemetekertjében van. Beosztásáról a 2. számú kép részletes tájékoztatással szolgál. Fekvése az előírásoknak megfelelően teljesen szabad.

Az állomás erdei műszerkertje a csemetekerti erdőőri laktól északra, mintegy negyedóra járásnyira fekvő 0.7 záródású elegyetlen tölgyerdőn van felállítva. A műszerkert helyi látogatottságra való tekintettel egy 4 m magas erős kerítéssel van körülvéve.

A brandmajori állomáson az általános megfigyeléseken kívül még talajvíz, talajfagyás, talajnedvesség és az élőfák hőmérsékletének megfigyeléseivel is foglalkozik.

Talajnedvesség-mérések az állomás környékének hat különböző talajtípusán, 0—10—20—30—40—60 és 120 cm mélységében 5 naponként folynak. Eredményei a talajok vízgazdálkodásának megállapítására folyó kísérleteinket vannak hivatva alátámasztani.

Nyíltterületi megfigyelőhelyén a csapadékmérés 3 különböző felállítású ombrométerrel történik, melyek közül az egyik normális felállításban (az esőmérő felszíne a talajtól 1 m magasságban van), egy másik, ugyanezen magasságban, de szélfogó Niefer-köpennyel van felszerelve, a harmadik pedig a talaj síkjába süllyesztve (3. számú kép) működik. A süllyesztett ombrométer 1 m átmérőjű gödörben áll, melynek peremét az esőcseppek visszacsapódásának megakadályozására egy betonba ágyazott, visszahajlított élű bádogggyűrű fog körül. A háromféle csapadékmérés azt van hivatva megállapítani, hogy melyik mérési mód közelíti meg legjobban a ténylegesen lehullott csapadékmennyiséget. A brandmajori kísérletek eddig azt mutatják, hogy a földszintjében elhelyezett, tehát süllyesztett ombrométer felel meg legjobban a célnak.

A különböző állományok és a meteorológiai elemek közötti kapcsolatok tisztázása céljából a brandmajori meteorológiai állomást ez év folyamán még egy második erdei észlelőhellyel is kibővítettük. Ezen állomás mintegy 40 éves, teljes záródású lúcosban van felállítva, melyen jelenleg egy Fuess-féle termográf, egy ugyanilyen gyártmányú higrográf, egy maximum—

minimum hőmérő, egy csapadék- és egy fahőmérsékletmérő működik. Az erdészetiileg roppant fontos talajfelfagyásmérések Fleischmann Rudolf kompolti méréseinél használt felfagyásmérővel már a második télen keresztül folynak és rendkívül értékes adatokat szolgáltatnak. Részletes leírását és eddigi eredményeit ez év tavaszán fogom ismertetni.

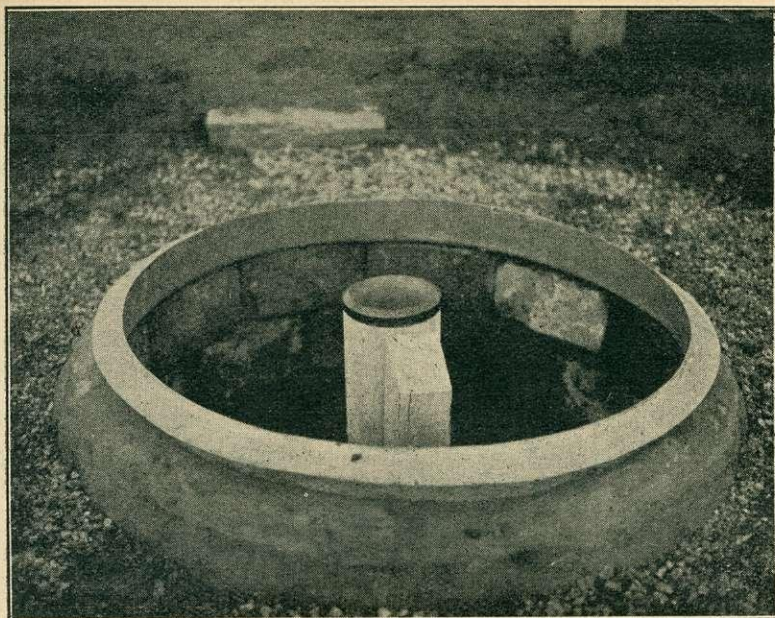
A brandmajori állomás nyíltterületi és erdei észlelőhelye között fennálló nagy távolság mellett az egyidejű észlelésekhez két személy szükséges. A kísérleti állomás kezelésében lévő erdészeti meteorológiai állomások hálózata a f. év folyamán ismét kibővült. A főiskola növényteni intézetével történt megállapodásunk értelmében átvettük az intézetnek 1929-ben felállított szikrai, ágfalva—vadászházi, lillafüred—hollóstetői és lentii állomásait. Ezek az állomások a növényteni intézet külső kísérleteihez szolgáltatják a szükséges meteorológiai feljegyzéseket és ennek megfelelően a műszerek is kizáróan erre a célra szereztettek be. A műszerek így nem egyeznek a többi állomásainkon használt szabványos felszerelésekkel. Az ágfalva—vadászházi állomás a főiskola tanulmányi gondnokságában épült vadászház mögötti fenyvesben van. A vadászház egy kelet—nyugati fekvésű, meglehetősen szűk völgy északi oldalán áll. A műszerek az épületet észak felől övező, teljes záródású, elegyetlen lúccsállományban, szabad felállításban vannak.

Az állomás maximum—minimum hőmérővel, higrométerrel, talajhőmérőkkel (0—20—50—100 cm mélységekre) és esőmérővel van felszerelve. Megfigyelései a vadászház környékén folyó számos kísérleteinkhez szolgáltatják a nélkülözhetetlen meteorológiai adatokat.

A lentii állomás herceg Esterházy erdőfelügyelőségének kezelése alatt van és légnyomás, páratartalom, csapadék, extrém- és talajhőmérsékleti feljegyzéseket eszközöl.

A hollóstetői állomás a lillafüredi m. kir. erdőhivatal vezetése mellett működik és a lentii állomás által eszközölt megfigyelésekhez szükséges műszereken kívül még egy regisztráló higrométerrel is fel van szerelve. A lentii állomás nyílt területen, a hollóstetői állomás pedig az erdőben van felállítva.

A növényteni intézettől átvett negyedik, szikrai megfigyelő állomást megszüntettük és áttettük a közeli kecskeméti

3. számú kép.

homokkísérleti telepre. A kecskeméti homokkísérleti telepen folyó kísérleteink ugyanis nagyon nélkülözték a meteorológiai megfigyeléseket és ennek következtében a kísérleti állomás már régen tervbe vette e hiány pótlását.

A szikrai állomás megszüntetésével és átvitelével sikerült e nagyfontosságú kérdést minden nagyobb kiadás nélkül megoldani.

Az állomás most van felszerelés alatt. Megfigyelései, a rendelkezésünkre álló műszereknek megfelelően, légnyomás-, csapadék-, szél-, hőmérsékletek, insolatio, talajhőmérséklet és páratartalom-mérésekre fognak kiterjedni. Amennyiben pedig anyagi kereteink megengedik, a kecskeméti állomásunkat is egy szabványos felszerelésű erdészeti meteorológiai állomássá fogjuk kiépíteni.

A kísérleti állomás kezelésében Csonka-Magyarországon ma nyolc meteorológiai állomás működik. Ezek közül a királyhalmi, püspökladányi, gödöllői, sopron—brandmajori és majd a kecskeméti állomás nyílt és erdei megfigyeléseket végez, míg Ágfalva—Vadászház és Hollóstető erdei és Lenti csak nyíltterületi észlelésekre szorítkozik.

Állomásaink adatait az alábbi táblázatban foglalom össze.

Sorszám	Az állomás megnevezése	Földrajzi fekvése			A nyílt területi	Az erdei
		λ	τ	M	részére vonatkozó megjegyzések	
1.	Királyhalom	19°47'	46°12'	114	homok	0.9 záródású kocsányos tölgy
2.	Püspökladány	21°06'	47°22'	88	jóminőségű fekete, gyengén szikes talaj	jó záródású elegyes lomb szelidebb kötött sziken
3.	Gödöllő	19°21'	47°36'	210	homok	teljes záródású 25 éves fekete fenyő
4.	Sopron-Brandmajor	16°34'	47°38'	240	kötött agyag	I. 0.7 záródású elegyetl. tölgy II. Teljes záród. 40 éves lúcc
5.	Ágfalva-Vadászház	16°27'	47°41'	341	—	teljes záródású lúcc
6.	Lenti	16°30'	46°37'	330	agyagos homok	—
7.	Hollóstető	20°28'	48°03'	650	—	0.3—0.4 záródású idős bükk
8.	Kecskemét	19°41'	46°52'	120	Felállítás alatt,	

Az erdészeti meteorológiai állomások megfigyelései a kísérleti állomáson központosan vannak havonként feldolgozva. A nyíltterületi észlelések feldolgozott adatai a meteorológiai intézetnek is megküldetnek.

Befejezésül még meg kell emlékeznem a főiskola erdészeti vegytani tanszék által kezelt és a főiskola parkjában felállított elsőrendű meteorológiai állomásról is. Ezt tekinthetjük ugyanis a selmeczi központi állomás utódjának.

A meteorológiai megfigyelések Sopronban több évtizedes multra tekintenek vissza. Az első soproni állomás a Laehne-intézetben állíttatott fel, melynek 1918-ban való megszüntetése után a soproni leánygimnáziumba helyeztetett át. Főiskolánk-

nak Sopronban való végleges letelepedése után oktatási célok és az állomás szakszerű kezelése azt követelte, hogy a meteorológiai megfigyelések a főiskolával kapcsolatosan szerveztessék meg. E cél érdekében a gimnáziumban működő állomás leszereltetett és a főiskola műszereivel kiegészítve, a főiskola parkjában lévő fátlan térségen állíttatott fel.

Az állomás az országos meteorológiai hálózatnak egyik legjobban felszerelt elsőrendű észlelőhelye, mely a meteorológiai elemek legnagyobb részét regisztráló műszerekkel méri.

Az állomás kezelését a főiskola erdészeti vegytani tanszéke vállalta magára. Az észleléseket kiváló meteorológusunk, Vági István professzor irányításával a selmeci központi állomás nagygyakorlatú észlelője, Damkó István teljesíti.

Ijjász Ervin.

